

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van allen, die daarbij belang hebben, dat de *Herijk der Lengtematen en Gewigten* (daaronder begrepen het Zilvermidsgewigt) in deze Gemeente zal plaats hebben, voor de Ingezetenen, wonende in de roode letters A, B, C en D, van den 3 tot den 7 Maart; voor die in de letters E, F, G en H, van den 10 tot den 14den; voor die in de letters I, K, L en M, van den 17den tot den 21sten; voor die in de letters N, O, P en Q, van den 24sten tot den 28sten; voor die in de letters R, S, T en U, van den 1 tot den 4 April; en voor die in de letters V, W, X, IJ en Z, van den 7 tot den 11 April aanstaande.

Voorts de *Herijk der Inhoudsmaten voor Drooge Waren*, zoo Tonnematen als anderen, Korenschalen en de Wisse, benevens de Vochtmaten, voor de Ingezetenen in de letters A tot F, van den 21 tot den 25 April; voor die in de letters G tot M, van den 28 April tot den 2 Mei; voor die in de letters N tot S, van den 5den tot den 9den, en voor die in de letters T tot Z, van den 12 tot den 16 Mei aanstaande; telkens van 9 tot 12 en van 2 tot 5 uren, uitgezonderd Zaturdags.

En opdat de belanghebbenden zich voor de onaangename gevolgen van verzuim in dezen mogen hoeden en van de bepaalde straffen vrijwaren, worden dezelve herinnerd aan het Koninklijk besluit van den 30 Maart 1827 (*Staatsblad* no. 13), houdende bepaling der straffen, waarin de nalatigen ten dezen vervallen zullen zijn.

Wijders worden de belanghebbenden opmerksaam gemaakt, dat de Maten, alvorens ter ijk te worden aangeboden, behoortlijk schoongemaakt moeten worden.

GRONINGEN den 24 Februarij 1834.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAM.

NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van de Lotelingen voor de Nationale Militie der Ligting van het jaar 1834, dat de Militieraad deszelfs tweede zitting zal houden in de gewone Vergaderzaal, in het Raadhuis, op Dingsdag, den 1 April en op Maandag, den 7 April aanstaande, telkens des voormiddags te 9 uren; dat zij, die reclameren op Broedersdienst, te Kleine Maat of andere redenen, op Dingsdag, den 1 April, en de zoodanigen, die Ligchaamsgebreken hebben, op Maandag, den 7 April, voor denzelven moeten verschijnen; terwijl hij, die geene redenen van Vrijstelling heeft, niet voor den Militieraad behoeft te verschijnen, en eindelijk, dat zij zich niet op het ontvangen van een Oproepings-Bijlet moeten verlaten.

GRONINGEN den 6 Maart 1834.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Wordt geadverteerd, dat thier op Dingsdag, den 8 April 1834, PAARDENMARKT gehouden zal worden.
GRONINGEN den 31 Maart 1834.

Het KABINET voor de *NATUURLIJKE HISTORIE* der Hoogeschool te Groningen wederom geopend zijnde, zoo kan die Verzameling door het Publiek bezigtigd worden iederen *Woensdag*, van *twaalf tot één* uur; — wordende het Publiek verwittigd, dat voor het bezigtigen der Akademische Kabinetten geene giften of fooijen mogen gevraagd noch aangenomen worden.

Op last van Curatoren der Hoogeschool:

A. L. WICHERS, Secret.

De **ADMINISTRATEUR VAN 'S RIJKS SCHATKIST** in de Provincie Groningen adverteert, dat hij hem ontvangen zijn de Betaalsrollen wegens Traktementen, enz. over het Eerste Kwartaal van den jare 1834, aankomende de *Regterlijke Ambtenaren*, Hervormde en Lutersche Predikanten, Doopsgezinde Leeraren, Roomsche-Katholieke Pastoors, Onderwijzers der Lagere Scholen en Ambtenaren van 's Rijks Munt; waarvan de uitbetaling aan de belanghebbenden zal plaats hebben ten Kantore Generaal, des morgens van 9 tot 12 uren, en bij de Ontvangers van 's Rijks Middelen.

GRONINGEN
den 21 Maart 1834.

De Administrateur voornoemd.

Bij afwezigheid van denzelven:

J. WOLTERS, Boekh.

ITALIE.

ROME den 8 Maart.

Naar men verneemt, heeft een gedeelte van de Roomsche geestelijkheid in Zwitserland aan den Paus verzocht, een aartsbisschop of metropolitaan voor Zwitserland te benoemen, ten einde in het vervolg niet onmiddellijk van Rome af te hangen. De Paus heeft dit verzoek ter goedkeuring onderworpen van de *congregatie del concilio*. Indien deze er geene zwarigheid in vindt, zoo zal Zwitserland met Frankrijk en andere landen gelijk worden gesteld.

— Ons hof schijnt nog niet te kunnen overgaan, om den Spaanschen gezant, den heer *Perez de Castro*, te erkennen. De hoofdoorzaak is, omdat daarin de erkenning van de Koningin *Isabella* stilzwijgende zoude gelegen liggen, waartoe de Paus nog geenszins kan overgaan. Daar komt hij, dat deze gezant een ijverige voorstander der Cortès is, als hebbende in 1807 en 1808 den post van secretaris der Cortès waargenomen, en de Paus is alles behalve een vriend der Cortès.

— Uit Romagna schrijft men, dat te Faenza eenige verschillen hebben plaats gehad tusschen de vrijwilligers en de revolutionairen; men is handgemeen geworden, waarbij aan weerszijden eenigen zijn gewond, onder anderen een uit vroegeren tijd bekende revolutionair, die aan zijne wonden overleden is.

— Onze streken zijn nog geenszins van roovers gezuiverd. Korteling is de van Rome terugkeerende diligence, tusschen Faenza en Forlì, door acht roovers overvallen, welke, behalve 3800 scudi aan geld, vele andere goederen van de reizigers hebben medegenomen.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 25 Maart.

Z. M. de Koning heeft aan den Nederlandschen kamerheer en hofmaarschalk van Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, den baron d'Yroy, de Ster van de Roode Adelaars-orde, 2de klasse, en aan den kapitein der Nederl. marine en adjudant van gemelden Prins *Frederik*, den heer *van den Bosch*, de St. Johanniter-orde geschonken.

— Uit Petersburg heeft men berigten van den 15 Maart. De hevige stormen uit het noordwesten, die het zee water stadwaarts voerden, hebben die stad met eene overstroming bedreigd. De wind had vooral zijne kracht uitgeoefend op de nog niet voltooide *Trinitatis-Kerk*, waarvan het dak, de koepel en het kruis geheel vernield zijn geworden.

FRANKFORT den 24 Maart.

De *Müncher Zeitung* deelt een artikel over den toestand van Candia mede, waarin over den afstand van dat eiland aan den Onder-koning van Egypte zeer geklaagd wordt, en waarin deze vriend van Frankrijk als den grootsten tiran wordt afgeschilderd. Hij had, even als in Egypte, de drukkende monopolie van alle voortbrengselen des lands ingevoerd. De bewoners konden zich hieraan niet onderwerpen, zij besloten hunne haardsteden te verlaten en naar Griekenland te verhuizen. Hierin werden zij met geweld verhinderd. » De tiran begon toen in te zien — aldus leest men in dit berigt, — dat de Christenen op Candia zich niet onder zijnen ijzeren schepter wilden krommen, en besloot daarom alle Christenen op het eiland te verdelen en door Arabieren te doen vervangen. (Een plan, hetwelk *Ibrahim*-pacha in Griekenland zoude tot stand gebragt hebben, indien de Mogendheden dien vijand der Christenen niet hadden verdreven.) Om dit zijn doel te bereiken, wendde hij voor, dat hij in de steden op Candia scholen zoude oprigten, waarin alle Christen kinderen moesten worden opgevoed. De kinderen werden naar de steden gebragt en van daar naar Egypte gevoerd, alwaar zij in het Mahomedaansche geloof werden opgevoed. Dit is het middel, om Christenen tot Turken te maken. Voor eenigen tijd werden op deze wijze 49 kinderen, door Egyptische soldaten begeleid, naar Cana gevoerd. De inwoners overvielen de Egyptische soldaten en bevrijdden de kinderen. Deze daad werd als een oproer voorgedragen. De Egyptische dwingeland zond dadelijk

meerdere troepen naar dit eiland, die met de grootste barbaarsheid de Christenen behandelden en uitroeiden. Op deze wijze is de bevolking van Candia, die voor weinige jaren 360,000 inwoners telde, tot 120,000 verminderd. In den tijd van *Numerus* versierden 100 glansrijke steden dit eiland, en thans wordt hetzelfde door de barbaren meer en meer ontvolkt.

Van den 25sten. De Fransche ex-minister, de heer de *Montbel*, wil zich van Weenen, waar hij zich thans ophoudt, naar Grätz begeven, om de hertogin van *Berry* te bezoeken, die, zegt men, den wensch geuit heeft, om eenigen tijd te Praag in den kring harer familie door te brengen en in het begin van Mei derwaarts te reizen. Ook de maarschalk *Marmont*, die sedert kort na de Julij-revolutie te Weenen woonde, maakt zich gereed, in gezelschap van eenen Duitschen geleerde, eene reis naar het Oosten te doen, en in Egypte de plaatsen te bezoeken, waar hij in zijne jongere jaren onder *Bonaparte* gestreden heeft.

— Een geacht Duitsch dagblad behelst een berigt uit het Pruisische, van den 19 Maart, waarin het volgende voorkomt:

» Naar men verneemt, denkt onze minister *Ancillon* binnen den tijd van vier weken uit Weenen terug te zullen komen. Men weet niets stelligs omtrent de Weener conferentiën; dezelve schijnen echter over het geheel niet die strekking te hebben, welke men te Parijs en in eenige Duitsche dagbladen daaraan heeft willen toeschrijven, maar van een meer verzoenenden aard te wezen; dat wil zeggen, dat zij strekken, om de doldrifige voorstanders van nieuwigheden in hunne vaart te stuiten, zonder daaraan het verouderde weder te willen invoeren, of aan de grondpilaren der bestaande staatsregelingen iets wezenlijks te willen veranderen. Het gezond verstand schijnt echter te eischen, dat daár wijzigingen aangenomen worden, waar eene onovervinding van vele jaren de gebreken aan het licht heeft gebragt, welke geestdooft en niet uit den weldadigen loop des tijds ontsproten charters opleveren. — Na vervolgens aangemerkt te hebben, hoe bespottelijk de Fransche dagbladen zich gemaakt hebben door hunne voorbarige en aanmatigende beoordeeling van de gevangenneming en vrijlating van den Belgischen distrikts kommissaris *Hanau*, zegt de Pruisische berigtgever, » dat de Fransche dagbladschrijvers, door de zending eens Nederlanderschen gevolmagtigde naar Biberich, werwaarts ook van Pruisen en Oostenrijk kommissarissen vertrekken zullen, om over de schikking van de aangelegenheden, betreffende het Luxemburgsche grondgebied, zich met den hertog van Nassau te verstaan, spoedig de meest volkomene overtuiging zullen bekomen, dat de tegen den Koning der Nederlanden ingebragte beschuldigingen, alsof hij de beslechting dier zaak met voordacht trachtte te verhinderen, ongegrond zijn.

Van den 26sten. Naar luid van berigten van de Servische grenzen, van den 10 Maart, was voor eenige dagen een adjudant van den Franschen admiraal *Roussin*, uit Konstantinopel naar Parijs reizende, te Belgrado doorgetrokken. Men wilde weten, dat hij het antwoord der Porte op de laatstelijk door den Franschen en den Engelschen gezant ingediende nota's, betreffende het met Rusland gesloten traktaat, overbragt, en dat de Porte in dat antwoord met veel nadruk de beschuldiging wederlegde, alsof de te voren met Frankrijk en Engeland aangegane overeenkomsten door dat traktaat geschonden waren. Zij verklaarde, » dat die overeenkomsten voornamelijk in het belang des Britschen handels waren, en dat het traktaat van den 8 Julij daarmede niets gemeens had, maar slechts de veiligheid der Porte ten doel had; — dat niemand het regt had, om zonder toestemming der Porte het kanaal der Dardanellen binnen te varen; dat zij zich hoogelijk verwonderde over de tegen het traktaat van den 8 Julij ingebragte bedenkingen, omdat dezelve haar noch aan het nadeel, dat zij zich zelve daarover zoude hebben toegebragt, noch van de regten der zee-mogendheden, om daartegen op te komen, overtuigd hadden; dat zij derhalve alle protesten tegen dat traktaat moest afwijzen, omdat daardoor de onafhankelijkheid des Ottomannischen rijks en de onschendbaarheid van de soevereiniteits-regten des Sultans werden aangerand.

— In den *Rheinbaier* leest men: Gisteren avond te half acht deden zich in de zoogenaamde Stadgasse alhier wederom de bekende lievelingsliederen onzer woelgeesten hooren. De vrederegter, hiervan onderrigt, gaf de gendarmerie bevel; dit orde-storend gedruisch te heletten, hetwelk ook geschiedde. Het gevolg des bevels was intusschen het gewone; in stede van daaraan te gehoorzamen, ontvingen de zangers de gendarmen met scheldwoorden. Toen dezen nu onderscheiden der muitmakers wilden arresteren, maakte een dertigtal der laatsten, met stokken, bijlen, enz. gewapend, eenen aanval op de gendarmerie, die bovendien eene bagelhu van steenen had te verduren, en ten laatste onverrichter zake moest aftrekken. Een gendarm werd door een steenworp in het aangezicht gewond, en de brigadier, zegt men, zou onder eenen bijhouw zijn bezweken, zoo niet een gendarm den slag gelukkiglijk had weten af te weren. Er moet hier nog worden bijgevoegd, dat ook uit de woningen met steenen naar de gendarmen werd gesmeten.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 26 Maart.

Gisteren avond zijn de buitenlandsche aangelegenheden in het Huis der Gemeenten ter spraak gebragt, bij gelegenheid, dat de kolonel *Erans* eene petitie indiende, waarbij verlangd werd, dat het Britsche gouvernement aan de uitgewekene Polen, die zich hier te lande ophouden, onderstand zoude verleenen. De kolonel oordeelde, dat de Polen niet minder, dan de Fransche en Spaansche uitgewekenen van de jaren 1791 en 1823, op dergelijken onderstand aanspraak konden maken, en dat zelfs het Britsche bestuur tot het verleenen van dien onderstand ten strengste verplicht was, omdat de genoemde uitgewekenen de slagtoffers waren van het verbreken der traktaaten van Weenen door Rusland. — De minister *Palmerston* heeft deze beweegreden, als geenszins gegrond, bestreden, en, ofschoon met betuiging zijner deelneming in het ongelukkige lot der Poolse uitgewekenen, te kennen gegeven, dat het bestuur geenszins geneigd was, om hun onderstand te verschaffen. — Onder de leden, welke de petitie met veel warmte ondersteunden en hevige tegen de staatkunde van Rusland uitvoeren, was ook de bekende *O'Connell*; doch deze heeft tevens de ministers ernstig gewaarschuwd voor de heillooze gevolgen, welke het vertrouwen op de alliantie met Frankrijk konde hebben; hij verklaarde, dat Koning *Lodewijk Philips* de beginselen van vrijheid, die hem op den troon gebragt hadden, op eene snoode wijze verried, en zich al nauwer en nauwer aan Rusland aansloot, ten einde des te gemakkelijker een militair despotismus in Frankrijk te vestigen. — Andere leden hebben de ministers opmerksaam gemaakt op de groote nadeelen, welke de nauwe aaneensluiting van Zweden aan Rusland, die, volgens hen, op eene bedenkelijke wijze zich openbaarde in de militaire toerusting van eerstgenoemd rijk, voor Engeland zoude opleveren.

In dezelfde bijeenkomst der vergadering is gesproken over de geweldenarijen, die in de maand Julij j.l. en ook nog onlangs door Fransche oorlogsvaartuigen aan Britsche visschers zijn aangedaan. De minister *Palmerston* heeft te dien opzichte verklaard, dat daaromtrent terstond mededeelingen aan het Fransche bewind gedaan waren, en dat het Britsche bestuur zich de zaak zeeraantrok, maar dat hij geene verdere inlichtingen konde geven.

Ook is in het Huis der Gemeenten eene petitie van Dissenters der hoogeschool te Cambridge, betreffende het verleenen van de graden zonder allegging van een eed, ingekomen. Even als in het Hoogerhuis, is die petitie door de ministers ondersteund.

— De belangrijke mededeeling omtrent de Portugesche zaken, door den *Courier* in zijn nummer van den 22sten beloofd, komt inderdaad op zeer weinig neder, en levert niet de minste resultaten op. De geheele zaak komt hierop neder, dat er in Lissabon allerlei intrigues zijn aangewend geworden, om Don *Pedro* tot het veranderen van zijn ministerie te noodzaken, maar dat deze pogingen mislukt zijn; terwijl er voorts op het tooneel des oorlogs mede niets nieuws van belang is voorgevallen. Men verwachtte evenwel binnen kort eenen nieuwen aanval van de zijde der Miguelisten.

— Over Nieuw-York heeft men berigten uit de stad Mexiko tot den 27 Januarij en uit Vera-Cruz tot den 5 Februarij. Generaal *Bravo* bleef zich nog altijd tegen het gouvernement verzetten en stond met eene aanzienlijke magt niet verre van Toluca. Een brief van den 18 Januarij meldt, dat er een gevecht tusschen de beide partijen had plaats gehad, waarbij de generaal *Bravo* met een verlies van nagenoeg honderd man had moeten wijken; maar een later brief van den 26sten zegt, dat de onlusten in het Zuiden bleven voortduren en dat het gouvernement voorsien van schikking aan den

generaal Bravo gedaan had. *Santa-Anna* bleef zich op zijn buitengoed buiten alle staatkundige bemoeienis houden. Het land is zoodanig met struikroovers overdekt, dat eene kompanieschap, die eenig zilver uit de mijnen naar de stad moest overzenden, een geleide van 30 man had moeten nemen en hiertoe eene onkosten van 500 dollars had moeten doen.

De dagbladen van Canton blijven nog al gedurig de akeligste tafereelen leveren van de gevolgen der noodlottige overstromingen in de maand Julij. Achttienduizend huizen zijn meerendeels geheel weggespoeld, en het getal menschen, hetwelk er bij is omgekomen, is ontzettend. Er is eene heffing uitgeschreven, om in de behoeften der noodlijdenden te voorzien, en bij omschrijving over de onderscheidene klassen der kooplieden is door het gouvernement een bedrag van 1,600,000 dollars gevorderd.

FRANKRIJK.

PARIJS den 25 Maart.

La Gazette des Tribunaux deelt weder een verhaal mede, dat twee jonge lieden, die een tegenzin in het leven hadden, omdat, zoo zij zeggen, eer en voordeel thans alleen voor de ondeugd zijn weggelegd, zich door den damp van brandende kolen van het leven hebben beroofd. Deze beide jonge lieden hebben dezen zelfmoord te Versailles, alwaar hunne familiebetrekkingen wonen, gepleegd. De oudste was 24 jaren oud, en beiden genoten achting en vriendschap van hunne stalgenooten. De eene was student in de regten, en de andere had sedert eenigen tijd de studie tot procureur verlaten, om zich aan het hoofd van het handels-huis zijns vaders te stellen. Het plan tot dezen zelfmoord was sedert eenige dagen genomen; want zij hadden, om allen argwaan te vermijden, van tijd tot tijd doove kolen opgezameld. Voorgaanden Zaterdag hadden zij den dag bij hunne familie doorgebracht; des avonds begaven zij zich in stilte naar een kamertje op den zolder, bragten daar twee matrassen, schreven brieven aan hunne ouders, maakten testament, en ontstaken de kolen. Den volgende dag vond men den eenen levenloos; doch bij den anderen, die digter bij de deur gelegen had, door welke eenige lucht gedrongen was, bespeurde men nog eenige teekenen van leven. Men heeft dadelijk middelen aangewend, en men had hoop hem te redden.

Het ministeriële ochtendblad verzekert, dat Don *Pedro* 10,000 man Spaansche troepen heeft aangevraagd, en dat men wilens is die hulp te verleenen. Bijaldien het bewind van Spanje over zoo vele troepen kon beschikken, zoude het dezelve met goed gevolg in de Baskische provinciën kunnen gebruiken, alwaar de generaal *Quesada* wel dreigt, maar geene magt heeft, om zijn woord gestand te doen. De tijding, dat de Carlisten zich meester hebben gemaakt van Vittoria, wordt bevestigd. De bezetting, zich niet sterk genoeg gevoelende, heeft zich binne de kazernen gehouden en de opstandelingen de vrije hand gelaten. Deze hebben zich van een honderdtal voorname ingezetenen meester gemaakt, en, de stad verlatende, dezelve als gijzelaars medegevoerd. Men beweert, dat verscheidene dezer gijzelaars naderhand zouden zijn doodgeschoten, doch dit berust tot nog toe alleen op het zeggen van een Engelschen koerier. *Lorenzo* wordt in Estella geblokkeerd, en de opstandelingen stroopen tot onder het geschut van St. Sebastian en Pampelona. Ook verzekert men, dat de partij der constitutionelen zich in de Baskische provinciën in groote verslagenheid bevindt.

De wet tegen de genootschappen is heden door de Kamer der Gedeputeerden aangenomen, nadat een amendement van den heer *Teste*, dat zij slechts vijf jaren lang in werking zou blijven, verworpen was. Gisteren zijn, met goedvinden der ministers, nog drie wijzigingen in de wet gemaakt. De eerste laat het toepassen der straf van het toezicht der politie in cas van recidief vrij; de tweede bepaalt, dat verzachtende omstandigheden in aanmerking mogen genomen worden, zelfs bij herhaalde overtreding der wet, en de derde stelt vast, dat de eigenaars van huizen alleen dan als medeplichtigen beschouwd kunnen worden, indien zij kennis hebben gedragen, dat men van hunne woningen gebruik zou maken, om er ongeoorloofde bijeenkomsten te houden.

De ministers hebben voorts nog verklaard, dat zij onderscheid zouden maken tusschen bijeenkomsten en associatiën. Dit meent men, dat moeilijk in de toepassing zijn zal, doch evenwel het bovenmatig uitbreiden der wet paal en perk zal stellen.

De verkiezingen der officieren van de Parijssche nationale garde vallen zeer naar wensch van het ministerie uit. Meest alle worden herkozen en onder de officieren, in wier plaats men anderen benoemd heeft, zijn er velen, die hun ontslag verlangd hadden.

Nog dagelijks worden hier leden van het gezelschap der *regten van den mensch* gearresteerd. Heden zegt men, dat de politie bij twee derzelve zeer gewichtige papieren gevonden heeft, in welke instructien vervat zijn, betrekking hebbende op eene zamenzwering, welke men zegt aanwezig te zijn.

Lord *Durham*, schoonzoon van lord *Grey*, is te Parijs aangekomen; hij heeft zich gisteren, met den ambassadeur lord *Granville*, naar den hertog de *Broglie* begeven en er eene lange conferentie gehad. Men wil, dat zijne zending ten doel heeft, zekere oneenigheden te verfeenen, welke ter gelegenheid der Turksche zaken tusschen Frankrijk en Engeland gerezen waren. Ziehier, wat de *Constitutionnel* omtrent den oorsprong en den aard dier geschillen zegt:

» Engeland begint openlijk klagtig te vallen over de koelheid, welke wij in onze betrekkingen met hetzelfde toonen; reeds beschuldigen de Tories het kabinet der Whigs, dat het zich door onze doctrinairen heeft laten om den tuin leiden, en staat maakt op eene alliantie, welke thans naar den kant van Rusland neigt. Ontegenzeggelijk is er eene verslapping in de nauwe banden, welke sedert de Julij-revolutie de twee vrije volken verenigden. De ware oorzaak der verkoeling met Engeland ont-springt nog altijd uit het Turksche vraagstuk en in de tweede plaats uit ons tolstelsel, hetwelk in de ruimere begrippen van Engeland niet treden wil.

» Op de tijding van het traktaat, hetwelk de Dardanellen aan de Russen overleverde, had lord *Granville* aan het Fransche kabinet de beide volgende vragen voorgesteld:

» 1.) Wil de Fransche regering, bij eenen gemeenschappelijke stap, te gelijken tijd, aan de Porte en aan Rusland vertoogen doen omtrent de bepalingen van het jongste met de Ottomannische Porte gesloten traktaat?

» 2.) Is Frankrijk, om die vertoogen te ondersteunen, bereid, zijne vloot aan de Dardanellen te versterken en dezelve bij de Britsche magt te voegen?

» Aanvankelijk was hierop een voldoende antwoord gegeven. De heer de *Talleyrand* was niet op zijn ambassade-post. Bij zijne terugkomst wijzigde hij dit antwoord in diervoorge, dat Frankrijk, bij het doen van eenen gemeenschappelijke stap, zich nogtans niet wenschte te verbinden tot eene gewapende demonstratie, welke een algemeen oorlogsvuur zou kunnen ontsteken.

» Middelerwijl was Oostenrijk als medelaar tusschen beide getreden en de vrucht van dien stap was het tweede, eenigen tijd geleden bekend geworden traktaat. Frankrijk heeft verklaard hiermede voldaan te zijn. Engeland is minder gemakkelijk gebleven; het blijft protesteren en deszelfs eskader in de wateren der Dardanellen is vermeerderd geworden. Wat ons (Frankrijk) betreft, wij hebben tot heden toe alle aanzoek van Engeland, om ons met deszelfs zeemagt te vereenigen, van de hand gewezen. Van daar deszelfs misnoegen.

Van den 26sten. Een partikuliere brief uit Madrid, dd. 16 Maart, luidt als volgt: De ligting der vrijwilligers voor de stedelijke militie in de hoofdstad heeft acht dagen lang voortgeduurd, alsof het gouvernement er zich op toegelegd had zijne maatregelen gebaat te maken. De bepalingen voor de organisatie der burgermagt worden door elk als kwalijk doordacht beschouwd, en verwekken algemeene klagen.

Dit gaat zoo verre, dat, op eene bevolking van ruim 200,000 inwoners, men ter naauwernood een volledig bataljon miliciens zal kunnen op den been brengen. Men beschuldigt *Burgos* van deze verwaarring (*imbroglio*), en het zoude voor hem niet raadzaam zijn, zich bij de tegenwoordige gisting aan het misnoegen des volks bloot te stellen. Dezen morgen reeds vormde zich voor zijne woning een volkshoop, die luide zijn hoofd vroeg, en, indien hij zich toen had durven toonen, hij zoude zijne roekeloosheid met zijn leven betaald hebben. En dit alles is aan de regering te wijten; men schijnt er behagen in te scheppen, het volk op allerlei akelige schouwtooneelen te vergasten en daardoor aan hetzelfde de meest woeste driften in te boezemen. Zoo zag men gisteren nog, op Plazuela de Santa Cruz, een der pleinen in de hoofdstad, onder een gehemelte vijf doodshoofden aan de oogen van het publiek ten toon gesteld, met eene zilveren schaal aan elken hoek, om de geldofferingen te ontvangen. Daar men bevond, dat deze tentoonstelling geene aanschouwers genoeg aanlokte, werd alles op eene kar geplaatst, waarmede men de voornaamste straten rondreed, tot walging van alle redelijke inwoners.

Dit schijnen de hoofden van vijf moordenaars te zijn geweest, aan welke men de begravenis had geweigerd, tot dat er geld genoeg zoude bijeen gebragt zijn, om den priester te betalen. Zoo de Regering voornemens is, de grootste verachting op de geestelijkheid te laden, zoude niets meer, dan een zoodanig tooneel, daartoe geschikt zijn; maar tevens kan hetzelfde gediend hebben, om de gemoederen voor te bereiden tot een schrikbewind, hetwelk, naar het gevoelen van velen, het land doorstaan moet, alvorens de beschaving te kunnen bereiken, en de weldaden van een goed Gouvernement te kunnen genieten.

— In de *Quotidienne* leest men:

De aanval der Koninklijke troepen op Vittoria is veel heviger en van meer gewigt geweest, dan de liberale berigten zulks hebben vermeld. Dit blijkt uit het volgende officiële legerberigt, hetwelk ons, langs buitengewonen weg, van Bayonne regstreeks is toegekomen:

» *Narvagas* den 18 Maart. De Junta van het Gouvernement heeft van den opper-

bevelhebber der Koninklijke armee van Navarre het volgende officieel berigt ontvangen:

» Ik heb het genoegen aan Uwe Excellentie te melden, dat ik heden morgen te 9 uren de stad Vittoria op drie onderscheidene punten heb doen aanvalen. De kolom van den linker vleugel drong met spoed tot op het groote stadsplein voort, een groot bloedbad aanrichtende onder de vijanden, die alleenlijk door in de huizen te vlugten ontkwamen. De tot den aanval gekommandeerde regter kolom trok zich samen, om het hoofd te bieden aan eenen drom van 200 *peseteros* (bezoldigde miliciens), die zich plotseling aan hare achterhoede vertoonden. Zij viel met groote hevigheid op hen aan, sloeg hen overhoop, en jaagde hen man voor man over de kling; zoo zeer waren de onzen wegens hunnen tegenstand verbitterd geworden.

» Dit voordeel, hetwelk ons zeer weinig volk heeft gekost, heeft onze divisie in geestdrift ontstoken, en duizendwerf verhief zij het *le re de Koning*! De troepen, die te gelijken tijd in de stad vochten, hebben er zich drie uren staande gehouden. Daarop heb ik tot den aftogt bevel gegeven.

» Onze verliezen zijn in de bijzonderheden nog niet bekend; doch ik kan u verzekeren, dat zij van weinig belang zijn.

» Om aan Uwe Excellentie onverwijld deze berigten te doen toekomen, treed ik in geene verdere bijzonderheden; ik zal u die, zoodra mogelijk, doen toekomen. De troepen, die eenen geforceerden marsch van twaalf uren hadden gemaakt, waren zeer vermoeid, doch zij hebben geen oogenblik opgehouden de geestdrift te doen blijken, die hen bezielt.

» God behoede uwe Exc., enz.

» (Get.) TH. ZUMALA CARBEGUY."

Bedroevende tooneelen, dus vervolgt de *Quotidienne*, worden in dit bulletin vermeld. Gevangenen zijn vermoord geworden. Dit zijn voorzeker jammerlijke daden; maar ook, zijn zij niet verklaard, zoo niet verschoond door de gewelddadige maatregelen der proconsuls van *Maria Christina*?

Van den 27sten. De Kamer der Afgevaardigden heeft in hare zitting van Woensdag de discussie begonnen wegens de suppletore kredieten over 1834.

— Het getal der leden, die ter stemming over de wet tegen de associatiën in de Kamer tegenwoordig waren, bedroeg 400; voor de wet hebben geteind 246, tegen de-zelve 154.

— Heden morgen is de tijding ontvangen, dat de heer *Cabet* te Londen is aangekomen. (*Constitutionnel*.)

— Thans, nu het huwelijks-ontwerp van den hertog van *Orleans* met eene prinses van *Wurtemberg* beslissend is afgebroken, kunnen wij nopens deze onderhandeling eenige inlichting geven; dezelve was niet aangelegd door het kabinet langs den gewonen en geregelden weg, noch, zoo als men gezegd had, door den heer *Thiers*, maar door mevr. de *D.*, hofdame van H. M. de Koningin der Franschen, en welke dame met de *Wurtemburgsche* familie vroeger was bekend geweest. De prinses, welke de hertog zoude gehuwd hebben, is zeer schoon en vooral rijk; want hare inkomsten worden op meer dan twee millioenen begroot. De maarschalk *Maison* had te Petersburg er met Keizer *Nikolaas* over gesproken, die gezegd had: » Ik ben er niet tegen." Doch men gelooft, dat de Czaar onderhands eenen anderen raad heeft gegeven.

De Koning van *Wurtemberg* heeft het voorstel niet aangenomen; hij heeft zich gegrond op den weêrzin der prinses, om Duitschland te verlaten, maar algemeen wordt de eigenlijke beweegreden daarvoor anders begrepen. (*Courrier Français*.)

— Een koerier van het Engelsche gezantschap te Madrid, den 22 dezer te Bayonne aangekomen, heeft, nopens het gevecht te Vittoria, het berigt der volgende bijzonderheden aangebragt:

De Carlisten trokken in den nacht van den 15den op den 16den tegen de stad op, na gedurende 20 uren eenen veldtocht door het ommeland te hebben gedaan met dat gevolg, dat zij, ter sterkte van meer dan 6000 man, zich den 16den, des morgens te 9 uren, voor Vittoria konden vertoonen. Weinig had men zulk eenen stoutmoedigen aanval verwacht; ook ontmoeteden zij naauwelijks eenigen weêrstand; er waren niet meer dan 300 miliciens onder de wapenen, die met veel onversaagdheid vochten. De woeste wreedheid der aanvallers is niet mogelijk te beschrijven, 119 *peseteros* of vrijwilligers der Koningin zijn, op order van den carlistischen chef *Villereal*, in koe-len bloede, in groepen van 5 man, gefusilleerd. Alvorens had men hen tot op het naakte van hunne kleederen ontdaan. Eenen hunner, die, na de fusillade te hebben doorgestaan, door eenen kogel, maar niet doodelijk, was getroffen, heeft men weder vrij laten loopen.

Het schijnt, dat den Carlisten drie dagen plunderens te Vittoria waren beloofd geworden; doch omstreeks 3 uren vonden zij geraden de stad te ontruimen. De hertog mandant der troepen van de Koningin, *Ossa*, vervolgde hunne achterhoede en nam op hen 27 gevangenen, die waarschijnlijk, wederkeering, over de kling zijn gejaagd. De Carlisten hadden 380 man ruitery, aangevoerd door eenen opperofficier, die den Amerikaanschen oorlog heeft medegemaakt. (*National*.)

— De republikeinen zijn over de aanneming van de wet tegen de genootschappen zeer ontevreden, dewijl daardoor hunne woelingen worden tegengegaan. Dat zij steeds woelende zijn, blijkt uit de redevoering van den maire van Lyon in de Kamer der Afgevaardigden, waarin hij zeide: » dat in Lyon een genootschap bestaat, te zamen-gesteld uit St. Simonisten en uit de kern van een bataljon, dat in 1831 is opgericht met toestemming der plaatselijke autoriteiten, om in Savoye te vallen." De leden van dit genootschap hebben deel genomen aan den opstand in Savoye. De minister van oorlog heeft kennis gekregen van de woelingen der republikeinen in eenige legerkorpsen. Vooral de onderofficieren waren door hen gewonnen. In eenige plaatsen hebben de republikeinen zich openlijk vertoond door het aanheffen van Jacobijnsche kreten en bedreigingen *à la Robespierre*.

BELGIE.

BRUSSEL den 25 Maart.

Uit Antwerpen wordt aan den *Messenger de Gand* het volgende geschreven: Wij maken vorderingen. Het handelshuis *William Wood, Leaver en Zoon*, van onze stad, heeft aan de geestelijkheid het ruime gebouw verkocht, waar het zijne werkplaatsen had. Men zal daarvoor een nonnen-klooster maken, ten koste van vijf-veertig en handel. De heer *Wood* gaf, vóór de revolutie, aan ruim 1500 personen te Antwerpen en aan meer dan 5000 personen in het geheele Koninkrijk brood, door het bewerken zijner bobinetten. Deze fabrikant gaat zich thans te Amsterdam vestigen, waar er reeds een handelshuis onder zijnen naam is. Heilzame gevolgen onzer revolutie!

— De *Indépendant* meldt uit die zelfde plaats, dd. 25 Maart:

De bewoners der uiterste grenzen, verschrikt door het gerucht van eenen spoedigen inval van den kant der Hollanders, zijn sedert twee dagen reeds begonnen van daar te verhuizen.

Een onzer officieren van het 1ste regiment lancers, die gisteren als parlementair naar een der Hollandsche voorposten was vertrokken, werd aldaar met onderscheiding en de grootste beleefdheid ontvangen.

De Belgische fondsen blijven hunnen prijs goed souteneren. Ook hield men zich heden minder, dan gisteren, met de vijandelikheden bezig. Men meldt ons de aankomst van onderscheidene regementen.

— Het *Journal de la Province de Liège* heeft, zegt liet, van Westwezel, dd. 22 Maart, den volgende brief ontvangen:

Heden morgen, 4 uren, hebben wij van de heeren Hollanders een bezoek ontvangen. Zij waren naar allen kant uit Maastricht uitgetrokken. Een 30-tal huzaren heeft zich gerigt op het dorp Kesselt, zoo wel als langs den straatweg van Tongeren tot op de hoogte van den grenspaal no. 7, met 60 of 70 infanteristen en 4 of 5 onheredene marechaussées. Behalve de officieren van elke compagnie, werden de soldaten verzegeld door eenen staf van 7 a 8 officieren te paard en eenen kolonel. De huzaren, die tot naar Tongeren waren gereden, hebben de verkenning tot op de velden links van den weg voortgezet, terwijl de overigen ter hoogte van Kesselt halt hielden. De infanteristen waren op den straatweg gebleven. De kolonel en de overige officieren hadden stil gehouden bij het nieuwe gedeelte van den weg, waar de weg van Brussel op Maastricht met dien van Maastricht op Venlo is vereenigd geworden. Hij heeft tot de officieren gezegd, dat hij order had niet verder te gaan; daarom, zeide hij, laat ons terug keeren. Toen deed men de vooruitgeredene huzaren, als ook die, welke bij Kesselt waren, terug rijden. Te half acht bevond ik mij op het uiteinde van den nieuwen weg naar Lanaken, alwaar ik eenen luitenant van het 2de regiment jagers te paard en vier manschappen van zijn regiment ontmoette (gezamenlijk, zoo hij mij zeide, het garnizoen van Bilsen uitmakende). Toen zij het dorp Lanaken inreden, waarschuwde ik hem, op zijne hoede te zijn; want dat hij er ligtelijk op een 30-tal Hollandsche kavalleristen konde stooten, die er dagelijks verschenen, zoo als zij er ook nog gisteren waren gekomen. Niettegenstaande hetgene ik zeide hem door de dorpelingen werd bevestigd, aarzelde hij geen oogenblik, om het dorp Lanaken door en tot uit hetzelfde voort te rijden. Het toeval echter heeft gewild, dat ditmaal de Hollanders hunne rigting op Tongeren hadden genomen.

— Lieden, van Turnhout komende en brieven, van de grenzen ontvangen, berigten, dat de Hollanders aan dien kant versterkt zijn. De soldaten hebben scherpe patronen ontvangen, en sedert ettelijke dagen zijn hun amunitiën en projectielen van alle kaliber toegezonden. De manschap is van nieuwe schoenen voorzien, en overigens geheel gereed, om te velde te trekken. De Hollanders hebben zich ook in Zeeuwsch Vlaanderen vesterkt. (*Phare*.)

Van den 28sten. De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft in hare zitting van Donderdag, na eene discussie van veertien dagen, de stemming over de artikelen der wet betreffende den ijzeren spoorweg ten einde gebragt. Ten gevolge van onwilligen, door de onderscheidene meeningen en belangen ter gelegener tijd onderling verleend, is men gekomen tot eene definitieve redactie, waarover men zich algemeen tevreden betoont. Een amendement, voorschrijvende, dat de tolgelden in Henegouwen gebragt zullen worden tot hetzelfde bedrag als die des ijzeren wegs, behelst, volgens getuigenis van de Afgevaardigden dier provincie, alle vereischte bevredigingen. In stede van dadelijk eene algemeene uitvoering te ondernemen, zal men, als proeve, slechts eenen aanvang maken met het gedeelte des wegs tusschen Brussel en Antwerpen; ook is het bedrag der eerste uitgaven, in plaats eener leening van vijfendertig millioenen francs, verminderd tot tien millioenen. (Emancipation.)

ANTWERPEN den 26 Maart.

Terwijl eergisteren ons ministerie in Brussel door onze afgevaardigden geïnterpelleerd werd, om te verklaren, of men gereed was elken aanval van de zijde van Holland af te wachten, las men in het *Journal du Commerce d'Anvers* het volgende geruststellende artikel:

„Meest al de overige bladen der omwenteling, ministeriële, katholieke en liberale, vormen een eenstemmig koor met den *Indépendant* en het *Journal des Flandres*; de alarmklank wordt gelijktijdig geluid door de *Emancipation*, de *Union*, den *Belge* en den *Warrior*. Hunne angstkreten hebben zelfs reeds weerklank gevonden bij de Kamer der Afgevaardigden, en heden moeten onze door angst overmande afgevaardigden interpellatiën doen aan den minister van oorlog. Moet men, wanneer men dit alles hoort en ziet, zich niet overtuigd achten, dat alles zich inderdaad in Holland ten strijde voorbereidt, en dat de barbaren ons met eenen nieuwen aanval bedreigen? Wel nu, na ter behoorlijke plaats ingewonnene berichten, kunnen wij op de stelligste wijze verzekeren, dat al die militaire bewegingen, al dat zamentrekken van troepen, waarover onze patriottische bladen en onze goede vertegenwoordigers zich zoo zeer verontstuden, niet anders bestaan, dan in het brein der dagbladschrijvers, die er vermaak in scheppen; den spot met het publiek te drijven, of wel in de verbeelding hunner oorlogsfans, die zich verlustigen, met hen, die hen betalen, om den tuin te leiden. Het is dus een half jaar heeft men in Holland nimmer minder toebereidschap, dan de vijand derdenstraten zouden kunnen voorspellen, gezien, dan in deze laatste tijden; het leger is er verminderd geworden door in ruime mate geveene verloven en wij verstaan, dat men er nog dadelijk blijft verliezen. Zoo er bij onze vorige broeders enige buitengewone soldatenbeweging plaats heeft, kan zulks niet anders wezen, dan de halfjarige verlofgangers, die het land doortrekken, om zich ten hinnen te begeven. Het gerucht van eenen door Holland voorgenomen op handen zijnde aanval en van het versterken en zamentrekken van deszelfs leger is derhalve louter eene fabel; ziedaar wat wij kunnen verzekeren en wat wij zullen blijven volhouden tegen al onze alarmmakers; ja al moest ook zelfs de generaal *Evain* op morgen het tegendeel van het spreekgestoelte af komen verklaren.”

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 26 Maart.

De eerstvolgende openbare zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is bepaald op Dinsdag, den 1 April, des namiddags te een uur.

Van den 27sten. Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk is dezen ochtend, uit het hoofdkwartier te Tilburg, waarheen Hoogstdezelve Zondag was vertrokken, in deze residentie terug gekeerd.

Van den 28sten. Aanstonden Dingsdag, den 1 April, zal de heer *Hanswijk*, sedert jaren als een verdienstelijk acteur van ons nationaal tooneel bekend, tot bijzonder leedwezen van het publiek, in den Koninklijken schouwburg te 's Gravenhage, tot afscheid, eene laatste voorstelling van zijn talent geven in de beide stukjes, welke bij die gelegenheid ten toonele zullen gevoerd worden: *Te zijn en niet te zijn* en de *Oude Kopyist*, in welke beide stukjes de heer *Hanswijk* altijd heeft uitgemunt. Tot slot zal men geven eene daarvoor opzettelijk vervaardigde vertaling van *Jovial en prijs*, een vervolg van *Jovial ou l'huissier chanssonnier*, voraafgegaan van een afscheidswaard aan het publiek. Naar men voorts verneemt, zullen door den heer *Hanswijk* in dezelfde week insgelijks afscheids-representatiën te Rotterdam, Leiden en Delft worden gegeven.

MIDDELBURG den 28 Maart.

Den 25 dezer is het derde perceel der vestingwerken van Neuzen aanbesteed, voor eene som van f 148,000, aan de heeren *Schram & Comp.*, te Sliedrecht.

— Maandag l.l. heeft zich te Vlissingen een korporaal der mariniers, met name *Stibro*, door een gewerschot van het leven beroofd; zijnde de aanleiding tot deze wanhopige daad onbekend.

De beruchte *Kidnap* bejndt zich op dit oogenblik te Londen, ten einde aan het bestuur der *Engelsche Bank* eene door hem uitgevondene soort van papier aan te bieden, met welk gebruik voor banknoten het vervalschen derselven, zoo hij verzekert, onmogelijk wordt.

BREDA den 28 Maart.

(Partikuliere correspondentie.) Met verwondering las ik in de Belgische papieren, dat de minister van oorlog van Vorst *Leopold* aan de volksvertegenwoordigers te Brussel, op hunne aanmerking, dat ons leger tegen hun land zoude in aantocht zijn, geantwoord had, dat zulks niet waar was, maar dat ons leger toch door de terugkomst der verlofgangers versterkt werd; dat de den 1 Maart geveene verloren zeer ingekort en beperkt waren, en dat daardoor onze armee 50,000 man zoude versterkt zijn. Met verwondering, zeg ik, las ik deze zinsnede; immers mij zeer dikwijls als het ware te midden onzer troepen bevindende, had ik daarvan, dacht mij, toch iets moeten vernemen. Ik meende dus eens te moeten informeren, wat er van aan was, en ziedaar, wat mij van goederhand berigt wordt. Wel verre er van af, dat ons leger sedert kort zoude versterkt zijn, heeft men die miliciens, wier diensttijd met den 1 Januarij verstrekken was, hun paspoort verleend, even als zulks van tijd tot tijd met de schutters, die 34 jaren oud zijn, geschiedt; dat in de doorlopende twee maandelijksche verloven, die aan de bij de schutterijen dienende manschappen gegeven worden, op den 1 Maart geene verandering gekomen was; terwijl men zelfs bij voortdurend onbepaalde verloven ziet toestaan aan schutters, die bewijzen, dat de terugkeering naar hunne haardstede voor het belang hunner familie dringend noodzakelijk is: zoodat het mij voorkomt, dat het gezegde antwoord van den Belgischen minister slechts eene kunstgreep is, om te gereeder de Kamers tot het blindelings toestaan van zijn budget over te halen.

UTRECHT den 30 Maart.

Z. Exc. de heer *Dedel*, minister des Konings bij de conferentie te Londen, welke den 26 dezer te 's Hage is aangekomen, is den volgende dag alhier gearriveerd, bij *Louis Vermeulen*, in het *Hotel Bellevue*, aan het Vreeburg, afgestapt en den 28 dezer naar Deventer vertrokken.

— Uit Luxemburg schrijft men, van den 26 Maart, het volgende:

„Uit Arlon meldt men, van den 24 Maart: » De twee Belgische eskadrons, die te Aubange en St. Leger waren gekantonneerd, om tegen de Pruisen te vechten, zijn Vrijdag door deze stad gekomen, om naar België terug te keeren. Dit is het begin der herstelling van eer! (*réparation*!) — Doch het schijnt, dat het Belgische bestuur zich om geene herstelling, welke ook, bekommert. De schoone weg, dien het bestuur van Koning *Willem* ons geschonken heeft, wordt zoodanig verwaarloosd, dat daarover van alle kanten klagen komen. Ons dagblad erkent ook, dat men van Arlon niet naar Bettemburg kan komen, dan over onbruikbare wegen, en zegt, dat hierin de reden ligt, dat de instructiën van den heer *Thorn*, die hij den 9 Febr. ontving, eerst den 15 Febr. in handen van den heer *Hanau* kwamen. Onze overheerschers erkennen dus, dat zij niet in staat zijn, om de reeds gemaakte wegen te onderhouden; en zij willen ijzeren wegen aanleggen!

» Heden was het Belgische hoofdkwartier in algemeene ontsteltenis. De voorpost, op de landhoeve *de Birrel* geplaatst, om den grooten rayon, cirkel of omtrek der vesting van verre te bewaken, heeft rapport gedaan, dat die groote cirkel gedurende den nacht eene voorwaartsche beweging heeft gemaakt, en dat het wel mogelijk was, dat dezelve de stad Arlon trachtte te naderen en om te trekken. De angst, de vrees, de herinnering aan Hasselt en Leuven, dit alles had op de verbeelding gewerkt. De ontsteltenis nam meer en meer toe, toen gelukkiglijk de diligence van Luxemburg aankwam en de conducteur stellig verzekerde: » dat hij de verschrikkelijke groote rayon als te voren gezien had, op 4 uren afstands van Luxemburg, en op één uur afstands van Arlon. » Men zegt, dat er reeds toebereidselen tot de vlugt waren gemaakt.”

Voor den ongelukkigen kanonnier *ADRIAAN STURM*, welke door een noodlottig toeval, bij de exercitiën van zijn wapen, zijne beide armen verloren heeft (zie *Groninger Courant* van den 13 Decemb. j.l.), is aan het Bureau van dit Blad ontvangen:

Door A. J. H. van A. Q. uit Franeker, f 2 — 60.

Bedrag van de vorige opgaaft — 27 — 96.

Totaal f 30 — 56.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Den 27 Maart lag het kofschip *Hemmina*, kapit. *G. H. Fij*, te Amsterdam zeilklaar, bevracht van Bergen op Nerva en van daar op Amsterdam. Den 30sten lag het kofschip *Gesina*, kapit. *P. P. Muntendam*, te Harlingen zeilklaar, gedestineerd naar Regensburg en Stralsund.

LIJST DER NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 25 Maart. J. Tammes, de *Lemmer* (de Lemmer), van Vlaardingen naar Stettin.
J. G. Boon, *Rensina* (Amsterdam), van Harlingen naar Memel.
De Wind N.O.

ELSENEUR den 26 Maart 1834.

PROGRAMMA.

Het BESTUUR DER AKADEMIE VAN BEELDENDE KUNSTEN, BOUW-, TOEGEPASTE WERKTUIG- EN ZEEVAARTKUNDE, onder den naam: MINERVA, heeft in deszelfs Vergadering van den 27 Februarij 1834, in gevolge art. 18 der Wet van de Akademie, ter aanmoediging van de Binnenlandsche Kunstbeoefenaars, besloten, de navolgende EEREPRIJZEN uit te loven, als:

1) In het vak der SCHILDERKUNST, een *Getuigschrift en tien vijf guldenstukken*, voor de best geoordeeld wordende *Schilderij*, geheel afgewerkt, hoog 56, breed 46 Nederl. duimen, voorstellende:

Een onopgetooid zestienjarig Meisje, achter eene steenen *Nis* (in de manier van GERHARD DOUW), bezig met uit eene groote, in de *Nis* op eenen witten doek staande platte mand met bloemen eenen ruiker te verzamelen.

2) In het vak der TEKENKUNST, een *Getuigschrift en vijf vijf guldenstukken*, voor de best geoordeeld wordende *Teekening in Kleuren*, behoorlijk afgewerkt, hoog 32, breed 40 Nederl. duimen, voorstellende:

Een blaauw porseleinen Schotel met druiven, abrikozen, perziken, pruimen en ander herfstfruit.

Het Bestuur der voorz. Akademie noodigt uit tot de behandeling van de even-gemelde onderwerpen, en tot het dingen naar de uitloofde Prijzen, alle Leden der Akademie en voorts alle Binnenlandsche Kunstbeoefenaars.

Diegenen, welke naar deze Eereprijzen willen dingen, zullen de navolgende bepalingen in acht moeten nemen:

1. De Stukken zullen, vóór den 1 October 1834, vrachtwij ingekomen moeten zijn aan het Gebouw der Akademie, in de Kijk-in 't Jatstraat, onder adres van den Secretaris van het Bestuur.

2. De ingezondene Stukken zullen moeten geteekend zijn met eene aanspraak of een ander kennelijk merk; welke spreuk of merk, door eene andere hand dan die van den Vervaardiger van het stuk geschreven, ook gesteld zal moeten worden op een bijgaand verzegeld Briefje, in hetwelk de Naam en de Woonplaats van den Maker van het stuk vermeld staan; dit moet verzegeld zijn met een' duidelijken afdruck van een Cachet in Lak.

3. Het bekroonde Stuk in Olieverf blijft den eigendom van den Maker, onder verplichting, om daarvan eene Teekening of volledige Schets in Kleuren, en ter zelfde grootte als het bekroonde Stuk, kosteloos en vóór de teruggave van het Stuk aan de Akademie te verschaffen. De bekroonde Teekening wordt door de bekrooning den eigendom der Akademie.

4. De Mededingers kunnen, des verkiezende, in het naambiljet den prijs stellen, waarvoor zij het ingezonden Schilderstuk aan de Akademie willen afstaan; zullende het Bestuur, na de prijsuitwijzing, aan den Bekroonde opgeven, of het Stuk voor het Kabinet wordt aangekocht, en in dat geval zal de Maker van het Schilderstuk ontheven zijn van de verplichting tot het verschaffen eener Teekening of Schets van het bekroonde Stuk.

5. Elk der niet bekroonde Stukken zal, benevens het ongeopend Biljet, in hetwelk de naam van den Maker uitgedrukt is, tegen overgave van de zinspreuk of het merk, met dezelfde hand geschreven, benevens van een' afdruck van het Cachet, waarmede het naambriefje is verzegeld, aan den Vertooner terug gegeven worden. Deze terugvraag zal moeten geschieden binnen den tijd van drie maanden, te rekenen van den dag af dat de uitwijzing bekend gemaakt is.

6. De uitdeeling van de behaalde Prijzen aan de Bekroonden, of derzelver Gevolmagtigden zal plaats hebben in de Vergadering der Leden van Januarij 1835.

GRONINGEN
den 27 Februarij 1834.

Op last van het Bestuur voorz.:
J. H. JAPPE, Secretaris.

KOMMISSARISSEN over de SPIJSUITDEELING aan BEHOEFTIGEN te Groningen berichten, na het eindigen hunner Winterwerkzaamheden, dat zij de aanzienlijke hoeveelheid van 106,331 portien Soep hebben uitgedeeld. Zij brengen allen, die daartoe hebben bijgedragen, den verschuldigten dank toe, en verzekeren hun, dat zij veel hebben toegebragt tot voeding en leniging van kommer en ellende bij hunne behoeftige Stadgenooten.

GRONINGEN
den 29 Maart 1834

Namens Kommissarissen voornoemd:
MUNNIKS.

GEBOORTE-, HUWELIJS- EN STERFBERIGTEN.

** GRONINGEN den 20 Maart 1834. Heden is gelukkig verlost van eene welgeschapene DOCHTER de Hoog Wel Geborene Vrouw, Jonkvrouw POMPEJA ANNA FREDERICA QUINTUS, geboren EMMEN.

** ZANDEWEER den 28 Maart 1834. Mijne geliefde Echtgenoot J. A. G. SANNES beviel heden van eenen wegeschapenen ZON.

P. SPANDAW,
Predikant.

** Heden morgen beviel mijne geliefde Echtgenoot TEKELINA WAARZUMA van eene DOCHTER.

OOSTER NIJKERK
den 29 Maart 1834.

H. W. MEINDERSMA,
Medic. Pract. en Froedmeester.

** Heden morgen, omstreeks half vijf, overleed, tot onze innigste droefheid, onze waarde Vader W. NIJBOER, Binnenvader in het Groene Weeshuis alhier, in den ouderdom van 62 jaren.

Hij stierf, na een smartelijk, doch geduldig lijden van zeven weken, zeer zacht en, zoo wij hopen, zalig.

GRONINGEN

H. NIJBOER.

den 30 Maart 1834.

Mede namens mijne Zuster.

** Heden overleed mijne dierbare Echtgenoot FREEKE JANS KREMER, in den ouderdom van 69 jaren. Bijna 51 jaren was zij mij eene teederminnende Gade, zoodat mij haar verlies, schoon ik getroost in den wil van God berust, in mijnen hoogen ouderdom zeer smartelijk trefte.

Mijne Vrienden en Bekenden gelieven deze als eene bijzondere kennisgeving aan te merken.

GARMERWOLDE

G. RIJKENS.

den 30 Maart 1834.

** Op den 25 dezer overleed te Bolsward onze zeer waarde Moeder, Me-jufvrouw E. R. MONSMA. Wedw. wijlen den Heer en Mr. T. MESDAG, in den ouderdom van bijna 75 jaren.

GRONINGEN

G. MESDAG.

den 31 Maart 1834.

Mede namens de overige Familie.

** Wij betreuren met onze Kinderen het verlies van onzen ons zeer dierbaren en veelbelovenden oudsten Zoon JAKOB JENES SIJTSMA; hij overleed op den 29 dezer, des avonds te half negen, te Zutkebroek, ten Huize van onzen Broeder J. E. VAN KAMPEN, Jz., aan eene zinkingsziekte van slechts ééne week, in het twintigste jaar zijns levens.

BAFLO

M. BEUCKMA.

den 31 Maart 1834.

L. M. VAN KAMPEN.

** Bij J. H. BOLT is te bekomen en verkrijgbaar gesteld: Een paar BRIEVEN, uitgegeven ter opheldering der Waarheid en ter wederspreking van den Laster dezer dagen, door H. DE COCK, Geref. Leeraar te Ulrum. De prijs is 15 Cents.

** DE BESCHULDIGING tegen de Leeraars der Nederlandsche Hervormde Kerk, dat zij hunnen eed breken, door af te wijken van de Leer hunner Kerk, die zij beloofd hebben te zullen houden, gestaafd; en de Gedachten van P. HOFSTEDE DE GROOT, Hoogleeraar te Groningen, over die beschuldiging, wederlegd; door Mr. C. M. VAN DER KEMP. De Prijs is f 0 — 80.

Dit werkje wordt uitgegeven bij de Wedw. VAN DER MEER & VERBRUGGEN, Boekhandelaars te Rotterdam, en is in de voornaamste Boekwinkels voorhanden.

AAN HET PUBLIEK.

Wordt geadverteerd, dat de sedert lang bekende POSTWAGEN van GRONINGEN op KOEFORDEN, gedurende de Zomermaanden, te beginnen met de maand April, tweemaal in de Week, des Woensdags en Zaturdags, des morgens te vijf uren, zal afrijden bij den Kastelein M. E. VAN DIJK, in de Oosterstraat, alwaar de Goederen daags bevorens besteld en de Plaatsen besproken kunnen worden.

BOURICIUS

ALGEMEENE POSTWAGEN-DIENSTEN.

De HOOFD-ADMINISTRATIE maakt bekend, dat, te beginnen den 1 April aanstaande, een' aanvang zullen nemen:

Mr. J. RENGERS HORA SICCAM.

10 Groningen, ter overtuiging van C. M. VAN DOENSIC 110